கட்டியணைத்திடும் பெண்டிரும் மக்களும் காலத் தச்சன்
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போல் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால்
கொட்டி முழக்கி அழுவார் மயானம் குறுகியப்பால்
எட்டியடி வைப்பரோ இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

★ : பட்டினத்தார் :

கொலை மேற் கொண்டாரிற் கொடிதே
அலைமேற் கொண்டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து

★

வேலொடு நின்றான் இடுவென் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு

★ : குறள் :

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு

★ குறள்

நாகரிகமானதொரு நாட்டையுலவுங் காலம்
நயமெத்த காம்போதி கனமெத்த தேசீ
தன்னடா காபிநான் என்னடா சொல்வேன்
சுவையுலவுங் காவென்ன சாவேரி ராகம்
சாதக மென்னவென ராகமூர் கோரி
எல்லாம் புகழுமெத்த கல்யாணி ராகம்
அடிமூலங் குவை தேசி (?) தேசிக தோடி

★ பாரதி பாடல்

கன்னத் தொடாத கனியே! வா காதலர்தம்
உள்ளத் தொடக்கும் உவப்பே! வா — பள்ளம்
விழுகச் சிரிக்கும் வாயப்பே! அமிழ்தம்
கிழக்கத் திறவாய் சிகழ்.

★ வெண்பா

தடுத்திமையாமல் இருந்தவர், தாளின்
மடுத்ததும், நாணுதி வைத்ததும் நோக்கார்;
கடுப்பினில் யாரும் அறிந்திலர், கையால்
எடுத்தது கண்டனர்; இற்றது கேட்டனர்

★ கம்பர்

எனக்கவன் தந்த செல்வத் திலங்கையும் அரசும் எல்லாம்
நினக்கே நான் தருவென் தந்துன் ஏவலன் எளிதில் நிற்பேன்

★

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப்
போர்க்கோலம் செய்து விட்டாற்கு உயிர் கொடாது அங்கே போகேன்

★ கம்பர்

யானுடை வில்லும் என்பொற் றோள்களும் இருக்க இன்னம்
ஊனுடை உயிர்கள் யாவும் உய்யுமோ ஒழிவிலாமல்?
ஈனுடை இலங்கை வேந்தும் மனிதனைக் கொன்று சென்றால்
வானினும் தொடர்ந்து கொல்வன் மற்றிறும் உய்ய மாட்டீர்"

★ கம்பர்

கோள்நிலை திரிந்து, நாழி குறைபடப் பகல்கள் மாறி,
விண்நிலை மாரி மாறி, விளைவஃகிப் பசியும் மிஞ்சிப்
பூண்முலை மகளிர் பொற்பின் கற்பழிந்து அறங்கள் மாறி
ஆண்மையாம் அரசு கோலம் அரசுகோல் கோடின் என்றான்

★ : சிந்தாமணி :

ஒளிநிறமார் பிணைசந்த காந்தள் மெல்விரலாள்

★

நற்றுணை, சீலம், நோன்கைத் தவம் அறிவர் சிறப்பின் நான்கும்
மற்றவர்க்குச் சொன்ன மன்னவர், அந்நால்வர் வகையுள் தோன்றி
உற்றன் முதற்கணே மேற்கொண்டு கொண்டபோம் உறவோர்
பெற்றார் மகப்பெற்றார், அல்லாதார் பிறர் மக்கள் பிறரோ தன்னைக் கண்டீர்.

★ · சிந்தாமணி

இடுவன பதிந்தில் பழுவுள் சூழ்ந்து
எடுவில மரங்கின் மக்கட்கு எல்லாம்
இறந்தநாள் தொட்டு இறந்ததன் நிம்பால்
சிறந்தது செந்தோடு அருள் சுரந்து ஊட்டும்

★ மணிமேகலை

22/7/52

நாமத்தார் நமர்களுக்கு நேயமோ நின்றுணைத்துச்
சேமத்தார் நின்னையின்றிச் செல்லுமோ எனிலேயே!
எண்ணருந்த இணைந்தோய் நீ யாவருக்கும் மாயோய் நீ
உண்ணிறைந்த வழியோய் நீ உயர்வார நிறைந்தோய் நீ
மெய்ப்பொருளை மறந்தோய் நீ மெய்யறிவு கனிந்தோய் நீ
செய்யாவ தவத்தோய் நீ சேர்வார்க்குத் தாய் நீ
நன்மை நீ. இன்மை நீ நனவு நீ கனவு நீ
வன்மை நீ மென்மை நீ மதியும் நீ வழியும் நீ
இம்மை நீ மறுமை நீ ஈவும் நீ பகலும் நீ
செம்மை நீ கருமை நீ தேர்வு நீ சார்வு நீ
"அருளாழி பயந்தோய் நீ அறவாழி பயந்தோய் நீ
மருளாழி துறந்தோய் நீ மறையாழி புரந்தோய் நீ
மாதவன் நீ மாதவன் நீ வானவன் நீ வணவன் நீ
போதனும் போதனன் நீ புண்ணியனும் புண்ணியன் நீ
ஆதி நீ அமலன் நீ அயனும் நீ அரியும் நீ
சோதி நீ நாதன் நீ துறைவன் நீ இறைவன் நீ
அறிவு நீ பொருளும் நீ அறவன் நீ அருகன் நீ
தெருளும் நீ திருவும் நீ செறிவு நீ செம்மல் நீ"
(வீரசோழியம் யாப்புப்படலம் 11ம் கலித்
துறையின் உரையிற் கண்டவை) உ.வே.சா.

★

மாலை மணம்கமழ மௌவல் முகைவிரியும்
எந்தன் இன்றும்
காலை மணிக்குவளை காதலர் போல்வருஞ் செம்
எந்தன் இன்றும்
ஆடு கனைகழுக் கும் அந்தண் மதுவாறே
என் சாதனும் நம்
நீடு கனைமேல் நிலாமதி பம்நிற்கு மே
எந்தை இன்றும்.

★ (தனிச் செய்யுள் பற்றாயது

★ நெருநல் உளனொருவன் பள்ளம் நோக்கும் வழிபோல
★ நீரின் மதியினைப்போல் நாலவெறிக்கும் செல்வமெல்லாம்
வாழுநாளும் மாறிய தென் வயிற்றினை மேட்டெறிய.